:6

ם. ב [מיי' פ"ד מהלי אבל הל"ו. ופ"ג הלי יא טוש"ע

:ו"ד סי׳ שעג סעי׳ בן ג מיי׳ פ״ב מהל׳ נזירות הלכה יג:

בו ד מיי׳ שם פ״ח הלכה

טו: טו: א ה מיי פ"ב מהלכות

סוטה הלכה ב: ב ו מיי שם הלכה ח והלכה ט:

תוספות שאנץ

ה"ג ואפי' רבנן לא פליגי

עליה אלא במנחת חוטא

דבת הקרבה היא דמקשינו

דבונ הקובה היא דמקשינן חובתו לנדבתו דלא בעיא קמיצה אבל הא דלאו

. בת הקרבה היא דלמא

בתר דידה אזלי׳ ושירים גמורין נינהו אפי׳ רבנן

מודו דמתפזרין אבית הדשן ל"ה. ה"ג א"כ מה ת"ל איש לענין שלמטה לא

. למעוטי מטומאה האמורה

בפסוק זה בא למעוטי

. אלא מענין האמור בפסוק

שלאחריו דכתיב ביה פריעה ופרימה דליכא למימר דלענין שלמעלה

האמר דדוקא האיש נחלט

יאין האשה נחלטת ^(†) דהא

אינה פורעת ופורמת. אותו

בלא כסותו ולא אותה בלא כסותה. וא"ת לרבנן

איז האשה נסקלת ערומה

משום דחיישינן להרהור ובעי נמי ברור לה מיתה

יפה ג) ותיפוק לי מהאי קרא. וי"ל דאי מההיא

אשה בין בכסותה בין שלא בכסותה קמ"ל רב נחמן

בכסות לכו לייב ביוכן דאמר קרא ואהבת לרעך כמוך. אבל ר׳ יהודה דאמר

לעיל דאין מכסין אותה אלא שני פרקים משום דצערא דגופה עדיף טפי

(ולית ליה) [וא״ת אטו לית ליה] הך דרשא דהכא הא אותה בכסותה. וי״ל

דאה"נ דלית ליה א"נ אית

ליה וסבירא ליה דקרא לא אתא אלא שיכסו אותה שני פרקים אבל יותר

. לא משום צערא דגופה

עדיף טפי ורוצה לומר הא

. אותה בכסותה בשני פרקים

שמכסין אותה: בגנבתו ולא

בגנבתה כו׳. ואע״ג דדרשי

מהאי קרא בגנבתו ולא

י רכפלו רגורחו ולא רזממו

שנים ממה שהוזם) בגנבתו

גנבה אחת ולא ב' גנבות י"ל דכולהו הני דרשות ש"מ: סליק פירקא

ושומרת יבם לא שותות

ולא נוטלות כתובה שהיא גרמה לאסור עצמה שנסתרה אחר קנוי

פרשב״ם. ואפי׳ למאן דלית ליה דרב המנונא

דאמר שומרת יבם שזינתה

אסורה ליבמה מ"מ נהי

שהיא זונה תפסיד כתובתה

שזינתה דנאסרה בביאה זו

של מנודד נאסרת בביאודה על בעלה והך כר׳ עקיבא דמשוי חייבי לאוין כערוה.

אלמנה לכהו גדול לא

מותרת לו. אי לא בעי לאינסובי משום

CL:

בהן ולא בהנת. ירושלמי ר' אבהו בעי קמיה ר"ל והכתיב (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו מעתה כהן ולא כהנת א"ל והכהן המשיח תחתיו מבניו את שבנו עומד תחתיו ילתה זו שאין בנה עומד תחתיה ה"ה דבפרק הזרוע (חולין דף קלב.) הוה מלי לשנויי נמי

הכי ונתן לכהן הזרוע דלא אמר לכהן ולא לכהנת אלא אפילו לכהנת דהכא טעמא משום דכתיב והכהן המשיח תחתיו מבניו אבל התם דחי ליה משום דאהרו ובניו כתיב בפרשת מנחה אי נמי משום דהתם הוי מיעוט אחר מיעוט: סמה בין איש לאשה. בתוספתא (פ"ב) קא חשיב עובר על מלות עשה שהומן גרמא מה שאין כן באשה האיש עובר על בל תקיף ועל בל תשחית ועל בל תטמא למתים מה שאין כן באשה האיש נדון בבן סורר ומורה ונעטף ומספר ואין האשה נעטפת ומספרת האיש נמכר ונשנה ואין האשה נמכרת ונשנית האיש נרלע ונמכר לעבד עברי וקונה לעבד עברי ואין האשה נרלעת ונמכרת וקונה ולא קתני התם כל הני דמתני' אלא דוכאי בבתו משום דמפרש התם בכסף ובשטר ובביחה ותימה אמאי לא חשיב נמי סמיכות תנופות הגשות וקמילות דבין כהן לכהנת וכל הני דתנן בפ"ק דקידושין (דף לו.) ולא קתני נמי שהעברי יוצא בשנים וביובל ובמיתת האדון משא"כ בעבריה הזב מטמא בראיות ולא הזבה מצורע אסור במשמיש המטה ולא מלורעת כדמפרש בריש פרק מחוסרי כפרה (כריתות דף ח:) מחוץ

לאהלו ולא מחוץ לאהלה: דנזיר (דף ל.) ובפרק

נגמר הדין (סנהדרין דף מו.) נפקא לן מוכי יהיה באיש ולא נאשה: בניבתה ולא בגניבתה. תימה כיון דחי גנבה חינה נמכרת בגניבתה אייכ אין ב"ד רשאין למוכרה דבית דין אין מוכרין אלא בגניבתו ובפ"ק דקידושין (דף יד:) ממעטי רבנן מורלע את אזנו אזנו שלו ולא און של מוכר עלמו דדוקא מכרוהו

ואפי' רבגן לא פליגי עליה דר' אלעזר בר'

שראיש מגלח על נזירות. נפ״ר © בתרא דכריתות (דף כו:) מפ' דדוקא

על מעות סתומין ולא על מעות מפורשין: שנאמר את בתי. מרישא דקרא יליף ליה ואמר אבי הנערה אל הזקנים משמע למעט אמה דאינה זכאה בבתה לתת: ותלית אותו ולא אותה. נפרק

שמעון אלא במנחת חומא של כהנים דבת הקרבה היא אבל בהא אפי' רבנן מודו: בת ישראל הנשואה וכו': מ"מ דאמר קרא וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל כהן ולא כהנת: כהנת מתחללת כהן אין מתחלל: מגלן דאמר קרא ²ולא יחלל זרעו בעמיו זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל: כהנת משמאה כו': מ"ם אמר קרא יאמור אל הכהנים בני אהרן א⁶ בני אהרן ולא בנות אהרן: כהן אוכל בקדשי קדשים: דכתיב ⁴כל זכר בבני אהרן יאכלנה: ומה בין איש כו': ת"ר ³איש אין לי °אלא איש אשה מנין כשהוא אומר יוהצרוע אשר בו יהרי כאן שנים א"כ מה ת"ל איש לענין שלממה איש פורע וכו': האיש מדיר את בנו בנזיר ואין האשה מדרת בנה בנזיר: מאמר ר' יוחנן יהלכה היא בנזיר: האיש מגלח על נזירות אביו ואין האשה מגלחת על נזירות אביה: "אמר ר' יוחנן יהלכה היא בנזיר: האיש מקדש את בתו ואין האשה מקדשת את בתה: דכתיב זאת בתי נתתי לאיש הזה: האיש מוכר את בתו ואין האשה מוכרת את בתה: דכתיב °כי ימכור איש את בתו: האיש נסקל עָרום כו': י⁰ מ"ם ורגמו אותו מאי אותו אילימא אותו ולא אותה והכתיב 10 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אלא אותו בלא כסותו ולא אותה בלא

> בגניבתו ולא בגניבתה: הדרן עלך היה נוטל

כסותה: הָאיש נתלה ַואין כו': י מ"ם אמר

קרא ייותלית אותו על עץ אותו ולא אותה:

האיש נמכר בגניבתו ואין האשה נמכרת

בגניבתה: מ"ם אמר קרא בגניבתו בגניבתו

ארוםה "ושומרת יבם "לא שותות ולא נוטלות כתובה שנאמר פרט אישה משה משה פרט 13 לארוםה ושומרת יבם יאלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיום ממזרת ונתינה

הדרן עלך היה נומל

ושומרת יבם לא שותות ולא נושלות בתובה. ירושלמי יודעת היתה שאין ארוקה שותה ולמה הכניקה עצמה ©למספר הזה המרובה

כתובתה רש"י פי׳ דליכא למיפשט ממתני׳ הא דאמר רב המנונא ששומרת יבם שונתה אסורה ליבמה דאפילו אי לית לו דרב המנונא מיהו אי

לא בעי יבם למינסב אשה זונה אינה נוטלת כתובתה מיהו חימה אי לית לן דרב המנונא קרא מאי אילטריך למעוטי והא תכן בפרק היה

מביא (לשיל דף יח:) כל שתיבעל ולא תהא אסורה לו לא היה מתנה דמה קינוי שייך היכא דלא מיתסרא בסתירותיה אלא מדאיצטריך למעוטי

ש"מ דמיחסרא מיהו ליכא למיפשט מהכא משום דמוקי לה בגמרא כגון שבא עליה יבם בבית אחיו דקנאה לפוטרה בגט בלא חליצה אפילו אליבא דשמואל הלכך שייכא נמי אשתו ליאסר עליו בזנות כדברי הכל: אלכלבה דב"ג ובו". האי דלא עריב ותני להו אלו לא שוחות ולא

נוטלות כתובתן ולתני ארוסה ושומרת יבם אלמנה לכ"ג וכו' מעוברת חבירו ומניקת חבירו ואיילוגית זקינה וכו' י"ל משום הכי פלגינהו משום

בשביל לפוסלה מכחובתה פר"ח ארוסה אע"פ שאין לה כחובה יש לה מנה ומאחים ועל מנה ומאחים קחני הכא לא נוטלת

בית דין נרלע ואשה הואיל ואין בית דין מוכרין אותה אנא ידענא כתובתה: סחם אישה. דאינה נרלעת ואמאי אילטריך לרבנן יי למילף מהעבד ולא אמה העבריה דאינה נרלעת וי"ל כיון דאינה נמכרת אלא ע"י אביה סד"א תיהוי מכירה דאב במקום מכירת בית דין ותרלע להכי אילטריך קרא:

ה"ג ואפי' רבנן לא פליגי עליה אלא במנחת חוטא של כהנים דבת הקרבה היא. דמקשי חובתו לנדבתו דלא בעי קמילה. אבל הא דלאו בת הקרבה היא דדלמא בתרה דידה אזלינן ושירים גמורים נינהו ואפילו רבנן מודו דמתפזרין: מאי טעמא. קאמר מתני׳ מנחת

כהנת נאכלת כשאינה נשואה לכהן וכשהיא נשואה לכהן אינה נאכלת כליל מיהא לא הויא: נא יחנל זרעו. בכהן הנושה פסולה לכהונה כתיב ודרשינן בקידושין (דף עוג) לא יחלל שני חילולין אחד לה ואחד לורעו שהכהן מחלל את שתיהן אבל הוא אין מתחלל: בני אהרן. לנפש לא יטמא ולא בנות אהרן באוהרה זו: כל זכר בבני אחרן יאכלנה. במנחה כתיב: איש. לרוע הוא: אין לי. שנחלט בטומאת נתקים אלא איש אשה מנין כשהוא אומר סמוך לו והצרוע אשר בו הנגע ולא איבעי ליה למכתב אלא בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע דהא כתיב לעיל דבמצורע המיירי אלא לרבות לרוע שני כגון חשה: ה״ג ה״כ מה מ״ל חיש לענין שלמטה איש פורע ופורם וכו'.(מ) מה ת"ל איש מאחר שסופינו לרבות את האשה: לענין שלמעה. לאו למעוטי מטומאה האמורה בפסוק זה בא למעוטי אלא מענין האמור בפסוק שלאחריו דכתיב ביה פריעה ופרימה לומר לך איש פורע ופורס ולא אשה: הלכה היא בנויר. הלכה לחשה מסיני הוא בהלכות נזיר: נחתי לאיש. באביה נתלית נתינתה: ורגמו אותו. (כ) אי נימא אותו ולא אותה והכתיב גבי נערה המאורסה והולאתם את שניהם וסקלתם אותםי אלא הא דממעט אשה לענין ערום דנפיק מהאי קרא מיעוטא דאותו משמע ולא כסותו ולהכי נהט ליה להאי משמעותא דערום בלשון זכר גבי איש למימרא הא אותה בכסותה: נמכר בגניבתו.

אם אין לו מה לשלם: הדרן עלך היה נומל ארוםה. שקינה לה הרום: ושומרת יבס. שקינה

לה יבם: לא שוחות. דמעטינהו קרא: ולא נועלום כסובה. שהיא גרמה לאסור עלמה עליו שנסתרה אחר קינוי דמקינוי ואיסור לא אימעיט כדמפרש בגמראש. ואפילו לית לן דרב המנונאי (ג) לשומרת יבם שזינתה מותרתי ליבמה נהי דמותרת מיהו לא בעי למינסב אשה זונה והיא הפסידה

ביושבת תחתיו הכתוב מדבר:

נתינה

בְּגְנֶבְתוֹ: שמות כב ב 13. זאת תוֹרַת הַקְּנָאֹת אַשֵּׁר תִּשְּׂטֵה אִשָּׁה תַּחַת אִישָה וְנִטְמָאָה:

. במדבר ה כט

הגהות הב"ח

ולא נוטלות וכו׳ ושומרת

כשהוא אומר והצרוע.

דחלוקין בטעמם מיהו חימה אמאי לא תנא מעוברת בתר בבא דאלמנה לכ"ג דדמי בטעמא וה"ל למיתני בתחלת הפרק אלו לא שוחות ובתר ליחשב וליזל כולהו כל הני דדמיין להדדי כל חד וטפי הוה שייך למיתני אלו בראש כולן ממאי דתני קצת דלא שותות והדר תני אלו: שאינה

ת"ל איש לעניו שלמטה. דמשמע איש ולא אשה, ולאו אטמא יטמאנו קאי, דהתם אפילו אשה, אלא אקרא דלמטה קאי ים במשר בשל המשל של בי ושל של היא המשל של היא המו שמשל של היא ביית של של היא של של מקרה המסק הקה המסק המה היא בנורר. במה היא בנורר במה היא כתובה. אם קינא לה ונסתרה, שהיא גרמה לאסור את עלמה עליו (שב

גדול לא קנסוה רבנז ואית לה כתובה כדאיתא בפ׳ אלמנה ניזונת זו איז לה כתובה שסתירתה גרמה לה ליאסר עליו ואפי׳ ראויה בסמוך גבי מתו בעליהן עד שלא שתו והוו להו לב"ש לומר דנוטלות כתובה וי"ל שאני ארוסה ושומרת יבם דכ"ע מודו דאין להם כתובה דהיא יודעת שאין בעלה יכול לבודקה משוכתרה ולא תיוהר מליסתור והיא נתנה אצבעה בין שיניה ולכך אין לה כתובה אבל

גדור אין אינוסחוד בן האז הזה נותבו האומב ב אלמנה הונה אין הנותבה שהונה מהול הונה הול היה לקיימה והכי תני בספרי לה הלכך לאו הם כתורם היא דלא עדיקא מכשרה ל"ה ולא שותות דלא נאמרו בספרי אלא בראויה לקיימה והכי תני בספרי כי תשטה אשתו בראויה לאישות הכתוב מדבר פרט לאלמנה לכהן גדול וא"ת אמאי לא תאני כולהו בחד בבא וי"ל דארוסה ושומרת יבם נפקא לן [מקרא אחרינא דכתיב] תחת אישה ביושבת תחתיו הכתוב מדבר וא״ת תיפוק לי שאינה שותה משום רכתיב ונקה האיש מעון וזה אינו מנוקה מעון כיון שנשא אשה שאינה ראויה לו. וי״ל רחשבי׳ ליה מנוקה מעון כיון ראין העון בא אחר הקינוי והוו המים בודקין אשתו אי לאו טעמא דלעיל וא״ת אמאי לא פליגי ב״ש וב״ה גבי ארוסה ושומרת יבם כמו דפליגי

א לשון זה צייע דהא בהדיא אמרינן דנסייל מהרא דאשה נמי נחלטת ואולי דטיים הוא וצייל דהא והצרוע כסיב. ב) רייל כמו דאימא בסנהדרין דף מה וע"ש ברש"י דייה להרהורא ובחוס׳ שם ד"ה הא. נו נראה דצ"ל דהאבה נמי נחלטת ואולי דטיים הוא וצייל דהא והצרוע כסיב. ב) רייל כמו דאימא בסנהדרין דף מה וע"ש ברש"י דייה להרהורא ובחוס׳ שם ד"ה הא. נו נראה דצ"ל דהאבה להיום הא

לה:], ב) [כריתות ח: ערכין ג.], ג) נזיר כח: ד) ושם ל.ו. ה) סנהדרין מה, ו) סנהדרין ה) יבמות נח. קדושין (1,.17) יר., ח) [דברים כב], ט) [לקמן כד.], י) [לעיל יח:]. כ) וא ח:], כ) [אסורה. רש"ל], ל) ושייר לעמוד ה׳ במשנהן. ם) [פרן פעמד מו במופנה], מ) [ג"ו שייך לע"ח במשנה], () [קדושין טו.], מ) ל"ל

תורה אור השלם 1. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תהיה לא תאבל:

למספה. ע) ולעיל יח:ז.

רוקרה לא תַאָבָל:
רוקרא ו טו
ריקרא כא טו יֶּבּיי יֶּגָּי, נִיבּיְיִּדְּם דְּדֶּ אַהַרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלַהֶּם לְגָפָשׁ לֹא יִטַמָּא בִּעַמִּיו: ויקרא כא א

ויקרא כא א 4. כָּל זְכָר בִּנְנֵי אַהֲרֹן יאבֶלֶנֶּה חָק עוּלְם לְדרֹתֵיכֶם מֵאשַׁי יִיְ כֹּל אֲשֶׁר יִנִּע בָּהָם יִקְּדָּשׁׁ: .5 איש צרוע הוא טמא כּ: אָרֶשׁ בְּּוּיְצֵּ וּוּאַ טְבֵּא הוא טַמֵּא יְטַמְּאָנוּ הַכֹּהַן בְּרֹאשׁוֹ נָגְעוֹ:

ויקרא יג מד וָהַצְרוּעַ אְשֶׁר בּוּ הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שְּׁפָם יִעְטֶה וְטְמֵא טְמֵא ויקרא יג מה יקרא 7. ואמר אבי הנער אל יי וְאָנֵים אֶת בְּתִּי הַזְּקַנִּים אֶת בְּתִּי לְאִישׁ הַוֶּה י דברים כב טז וישנאה:

אָרְבָּי יִמְבּר אִישׁ אֶת. 8. וְכִי יִמְבּר אִישׁ אֶת בָּתוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא בְּצֵאת הָעַבְדִים: שמוח כא הוצא אַת הַמְּקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסְמְכוּ כָל הַשֹּמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל ראשו וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל ייקרא כד יד :העדה 10. וְהוֹצֵאתְ אֶת הָאִישׁ הַהִּוֹא אוֹ אֶת הָאִשָּׁה הַהָּוֹא אֲשֶׁר עְשׁוּ אֶת הַדְּבָר הָרְע הַזָּה אֶל שְׁעָרֶיךְ אֶת הָאִישׁ אוֹ

האשה וסקלתם בָאַבָנִים וַמֵּתוּ: דברים יז ה ובוים יו זי ובי יִהיֵה בַאִישׁ.11 דו. וְבָּי יִיְהֶיוֹ בְּאָים חֵטְא מִשְׁפַּט מֶוֶת וְהוּמֶת וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל עֵץ:

דברים כא כב ובוים כא כב 12. אָם זְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלְיו דְּמִים לוֹ שַׁלֵם עַלְיו דְּמִים לוֹ שַׁלֵם ישלם אם אין לו ונמכר

(h) רש"י ד"ה ה"ג וכו" ופורם כו' פי' מה ת"ל: (ב) ד"ה ורגמו לומו מאי אותו אלימא וכו׳ ולא בכסות: (ג) רש"י ד״ה

מוסף רש"י

מתו בעליהן אין יודעות שלא יהיו בעליהן לבודקן משנסתרו ולא סמכי אדעתיהו שימותו בעליהן והן נזהרות ביותר מליסתר לפי" קאמר ב"ש דנוטלות כתובה ועוד י"ל דשאני התם גבי מתו בעליהן שאינן חשובות עוברות על דת כיון שיכולין בעליהן לבדקן אבל